

[Bertel Dahlgaard.]

dag, men grundet paa at denne Sag ganske naturligt i saa høj Grad maa kalde paa Følelserne i vort Folk, saa falder det nogle svært ikke at spille paa disse Følelser. Jeg tror, det er rigtigt, at det bliver sagt, at saadan er Sandheden. Jeg vil haabe, at det snart maa blive saaledes, at jo alvorligere vi føler det sydslesvigske Spørgsmaal og de nationale Problemer, der knytter sig dertil, des stærkere føler vi alle Forpligtelsen til ikke at stille mere i Udsigt, end vi maa anse det for sandsynligt at kunne opfylde.

Jeg synes, at der for den højtærede Statsministers Øren maa lyde advarende Røster ved Tanken om 1920. Det blev Hanssen-Nørremøllers Navn, der i Historien kommer til at lyse over dette Aarstal, og ikke Navnene paa de Mænd, der, ogsaa inden for Venstre, søgte at undergrave hans Livs Kamp, for at Nationalitetsprincippet skulde føres til den endelige Sejr i Kampen mellem dansk og tysk.

Saa har jeg endnu at føje til: den højtærede Statsminister fremsatte den Udtalelse, at hvis man ikke i en national Kamp kunde henvise til Sandsynligheden for en Grænseflytning, da vilde det svække Interessen i den nationale Kappelstrid, for saa er der, som den højtærede Statsminister sagde, hverken noget at tabe eller at vinde. Jeg tror nødig en saadan Tankegang skulde faa Raaderum inden for dansk national Politik i disse Egne, og denne Tankegang har da heller aldrig været hverken de danske Nordslesvigeres eller de danske Sydslesvigeres. Nej, i Grænseegnene er de nationale Mindretal som Bølgebrydere mod det udenvælt, der er uforeneligt med Hjemlandets Kultur og Folkeliv. Svækkes Bølgebryderen, da er der noget tabt, og styrkes Bølgebryderen, da er der noget vundet, uden Hensyn til om den faktiske Landegrænse maatte blive paavirket deraf eller ikke.

Det er det netop, der er Spændingen i Grænsefolkens Liv, det er, hvad vi lytter til i Grænsens evige Sang, dette uudsigelige, der driver Mennesker til at værne om det, de fik i Arv fra deres Folkestamme, fra Hjemlandet, det, der giver deres Liv Mening og Indhold og som ikke er afhængig af Grænseflytninger, men alene afhænger

af, hvor dybe de Kilder er, hvoraf man øser Kraften. Hvis ikke vi mente, det var saaledes, saa maatte vi have fundet den nationale Kamp, der førtes i Sydslesvig siden 1920, haabløs, denne Periode, hvor netop Tanken om Grænseflytning var opgivet; men en saa selvopgivende og ufrugtbar Opfattelse af Nationalitetskampen ved vor Sydgrænse vil vi fra Det radikale Venstres Side aldrig nære.

Jeg skal slutte med at sige, at vi haaber oprigtigt, at den højtærede Statsminister og hans Parti ikke vil glemme det, som var Grundvolden i det danske Folks nationale Forhaabninger og Længsler fra 1864 til 1918, som gav os Slesvigs Deling efter Nationalitet i 1920, den Grænse, der dog trods alle Ulykker siden 1940 beskyttede Sønderjyllands Ungdom mod de Lidelser, som vi alle begræder Sydslesvigs danske Sønner maatte igennem, og vi beder Regeringen om at forstaa i hvert Fald, at vi glemmer ikke dette.

Stærmose: Jeg skal ikke føje noget til de almindelige politiske Betragtninger, jeg paa Dansk Samlings Vegne havde Lejlighed til at fremkomme med, da jeg første Gang havde Ordet i Finanslovdebatten, men jeg vil samle mig helt om den aktuelle sydslesvigske Situation.

De foregaaende Ordførere har talt om Sydslesvig, men har dog hovedsagelig beskæftiget sig med de fremtidige statsretlige Forhold, altsaa Spørgsmaalet om selve Grænsen. Efter min Mening er det ikke en principiel Drøftelse af disse Ting, der har den største Interesse i disse Dage og i dette Øjeblik og i de kommende Uger. Det, der har den store Interesse i Forbindelse med Sydslesvig, er dette, at vi nu er ved at kunne se, hvilke Planer der lægges for Landsdelens Fremtid, baade af de engelske Besættelsesmyndigheder og den nye tyske Administration, som er ved at blive bygget op paa noget længere Sigt. Det er nemlig aabenbart, at der i Slesvig og i Holsten antages at være saadanne Forhold til Stede, at en Administration nu kan organiseres med Fremtiden for Øje. Det fremgaar af de Programmerklæringer, som den nyudnævnte Overpræsident i Kiel, Dr. Steltzer, er kommet med, og af de Udtalelser, som vi har fra de britiske Besættelsesmyndigheder.